

ИЗВЕСТИЕ НА КОМИСИЯТА

Документ с насоки относно живите животни, отгледани в плен съгласно регламентите на ЕС за търговия с видове от дивата флора и фауна

(2022/C 306/02)

Съдържание

	Страница
1. Въведение	3
2. Статус на документа	4
3. Проверка на законното придобиване — общи съображения	4
3.1. Законен произход на отгледаните в плен екземпляри	4
3.2. Придобиване на животните за разплод	5
3.3. Кодове за произход:	6
3.3.1. Добавяне на екземпляри от дивата природа	6
3.3.2. Създаване на потомство от второ поколение	7
3.4. Кодове за цел	8
3.5. Въпроси във връзка с номенклатурата	9
4. Въвеждане в ЕС	9
4.1. Роля на управителния орган при оценката на разрешителните за внос на развъдени в плен екземпляри ..	10
4.2. Роля на научния орган при оценката на разрешителните за внос на отгледани в плен екземпляри ...	10
5. Вътрешна търговия в ЕС	11
5.1. Роля на управителния и на научния орган при оценката на заявленията за вътрешна търговия в ЕС с отгледани в плен екземпляри от видовете от приложение А	11
5.2. Роля на управителния и на научния орган при вътрешната търговия в ЕС с развъдени в плен екземпляри от видовете от приложение В	13
6. Износ и реекспорт от ЕС	13
6.1. Реекспорт на развъдени в плен екземпляри	13
6.2. Износ на развъдени в плен екземпляри	13
6.2.1. Роля на управителния орган при оценката на разрешителните за износ на отгледани в плен екземпляри	13
6.2.2. Роля на научния орган при оценката на разрешителните за износ на развъдени в плен екземпляри	14
7. Конфискувани животни	15
Приложение 1 Аспекти, които трябва да бъдат отчетени при оценката на рисковете във връзка с търговията на развъдени в плен екземпляри :	17
Приложение 2 Информация, поискана от държавата на износа	18
Приложение 3 Схема за оценка на кодовете за произход	19

1. Въведение

Настоящите насоки имат за цел да помогнат на държавите — членки на ЕС, и на заинтересованите страни да прилагат регламентите на ЕС за търговия с видове от дивата флора и фауна ⁽¹⁾ по отношение на живи екземпляри от животни, родени и отгледани в плен, когато се въвеждат в ЕС, (ре)експортират от ЕС или се търгуват вътрешно в рамките на Съюза.

По-специално целта на насоките е да се помогне на държавите — членки на ЕС, да преценят дали отгледаните в плен екземпляри ⁽²⁾ от видовете, включени в приложенията към основния регламент, отговарят на условията за издаване на документите, изисквани за внос, (ре)експорт или вътрешна търговия.

Застрашените видове са посочени в Конвенцията по международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES). През годините делът на докладваната търговия с взети от дивата природа екземпляри от тези видове намаля, докато делът на видовете, отглеждани чрез различни видове системи на производство, включително отглеждане в плен, се увеличи ⁽³⁾.

Често се счита, че екземплярите, които не са взети от дивата природа, не оказват пряко отрицателно въздействие върху дивите популации или дори осигуряват ползи за опазването — чрез намаляване на търсенето на диви екземпляри, чрез генериране на информация за жизнения цикъл, която може да се използва с цел опазване, чрез подпомагане на разработването на техники, които могат да се използват при отглеждането в полза на опазването на вида, или чрез установяване на отглеждана в плен „популация за обезпечаване на вида“, т.е. вземане на екземпляри от даден вид в плен като препазна мярка срещу изчезването на вида в дивата природа. Поради това правилата, уреждащи търговията с тези екземпляри, са по-облекчени от правилата, които се прилагат за екземплярите, взети от дивата природа.

С тези дерогации обаче също така се злоупотребява, като се извършва търговия с взети от дивата природа екземпляри, за които неправомерно се твърди, че са отгледани в плен. Отглеждането в плен може да окаже значително отрицателно въздействие върху опазването на естествените популации, когато родоначалниците, използвани за размножаване, са придобити или се допълват по неустойчив начин.

В някои случаи при отглеждането в плен се използват незаконно придобити екземпляри. Има и случаи, в които твърденията за произход са неверни и е извършено „изпиране“ на диви екземпляри като отгледани в плен. Поради това трябва да се вземе предвид потенциалното въздействие на предполагаемото отглеждане в плен върху дивите популации, като е необходим единен подход във всички държави — членки на ЕС, за да се гарантира, че не се извършва търговия, когато са налице основателни съмнения относно истинността на твърденията за отглеждане в плен, и за да се защити реалното отглеждане в плен от нелоялна конкуренция.

Необходими са насоки, за да се гарантира, че държавите — членки на ЕС, следват съгласуван подход за спазване на правилата и че прилагат равностойни стандарти по отношение на живите животни, отгледани в плен. Съгласуването между държавите — членки на ЕС, може да се постигне чрез определяне на насоки за тълкуването на съответните членове от основния регламент **по отношение на животните, отгледани в плен**, както и за тълкуването на съответните членове от Регламента за прилагането.

Държавите — членки на ЕС, се приканват да използват предоставените по-долу насоки чрез преценка във всеки отделен случай и по начин, който е пропорционален на съответната ситуация.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета от 9 декември 1996 г. относно защитата на видовете от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията с тях (ОВ L 61, 3.3.1997 г., стр. 1) („основният регламент“) и свързаните с него регламенти на Комисията, по-специално: Регламент (ЕО) № 865/2006 на Комисията от 4 май 2006 г. за установяване на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 338/97 относно защитата на видовете от дивата фауна и флора чрез регулиране на търговията с тях (ОВ L 166, 19.6.2006 г., стр. 1) („Регламент за прилагането“) и Регламент за изпълнение (ЕО) № 792/2012 на Комисията от 23 август 2012 г. за определяне на правила във връзка с формата на разрешителните, сертификатите и другите документи, предвидени в Регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета относно защитата на видовете от дивата фауна и флора чрез регулиране на търговията с тях, и за изменение на Регламент (ЕО) № 865/2006 на Комисията (ОВ L 242, 7.9.2012 г., стр. 13) („Регламент относно разрешителните“).

⁽²⁾ С израза „отгледани в плен екземпляри“ в настоящия документ се обозначават екземпляри, които отговарят на критериите по член 54 от Регламента за прилагането.

⁽³⁾ Harfoot, M. и др., 2018 г. Unveiling the patterns and trends in 40 years of global trade in CITES-listed wildlife (Проучване на модели и тенденции в 40-годишната световна търговия с видове от дивата флора и фауна, включени в CITES). *Biological Conservation*, 223, стр. 47—57.

2. Статус на документа

Настоящият документ с насоки е изготвен от Европейската комисия, като негов проект е одобрен от Комитета за търговия с видове от дивата фауна и флора, създаден съгласно член 18 от основния регламент, и съответно от компетентните органи на държавите — членки на ЕС.

Документът има за цел да помогне на националните органи да прилагат регламентите на ЕС за търговия с видове от дивата флора и фауна.

Той не е правно обвързващ и единствената му цел е да предоставя информация относно определени аспекти от основния регламент, Регламента за прилагането и мерките, считани за най-добри практики.

Той не заменя, допълва или изменя нито един от приложимите актове на ЕС по този въпрос, като те остават правното основание, което трябва да се прилага.

Документът **също така не трябва да се разглежда изолирано**, а трябва да се използва във връзка със законодателството, а не като самостоятелен референтен документ. Единствено Съдът на Европейския съюз е компетентен да тълкува авторитетно правото на Съюза.

Комисията публикува настоящия документ с насоки онлайн, като е възможно той да бъде публикуван и от държавите — членки на ЕС. Документът с насоки ще бъде преразгледан съвременно от Комисията и от Комитета за търговия с видове от дивата фауна и флора.

Възможно е някои държави — членки на ЕС, и други държави извън ЕС да прилагат по-строг национален контрол върху търговията с отгледани в плен живи екземпляри. Поради това заявителите за документи по СИТЕС следва да проверят и действащите правила в държавата на местоназначение или произход, преди да придвижат отгледани в плен живи екземпляри.

3. Проверка на законното придобиване — общи съображения

В настоящия раздел най-напред се предоставят насоки относно аспектите, които трябва да бъдат взети предвид при оценката на твърдение за отглеждането в плен на конкретен екземпляр (раздел 3.1) и на родоначалниците (раздел 3.2), в следващите раздели се разглеждат кодовете за произход (раздел 3.3) и кодовете за цел (раздел 3.4), както и връзката им с отглеждането в плен, а в последния раздел (3.5) се предоставят насоки как да се процедира при промени в номенклатурата.

3.1. Законен произход на отгледаните в плен екземпляри

Когато се преценява дали отгледан в плен екземпляр от видовете, включени в приложение А или В, е придобит законно, следва да се вземат предвид следните общи съображения:

- **оценка на риска** — управителните органи следва да обърнат специално внимание на случаите, в които могат да бъдат установени повишени рискове в съответствие с *приложение 1* към настоящия документ. Изброените в приложението фактори са примерни и следва да бъдат адаптирани към оценката на всеки отделен случай;
- **система за надзор** — сделките, свързани с родителските животни за размножаване на отгледания в плен екземпляр, със самия него и с последващата собственост по отношение на този екземпляр, следва да бъдат документирани в хронологичен ред, доколкото това е практически осъществимо;
- **надлежна проверка** — управителните органи се насърчават да се консултират със съответните правителствени и междуправителствени органи, за да проверят дали екземплярите са придобити законно при спазване на задълженията по СИТЕС и изискванията за надлежна проверка. Тези групи включват, наред с другото, управителните органи на други страни по СИТЕС, Комитета за животните по СИТЕС, секретариата на СИТЕС и специализираните групи на Комисията по оценяване на видовете към Международния съюз по опазване на природата (IUCN).

Следва да се обърне специално внимание на случаите, свързани със силно застрашени видове ⁽⁴⁾, като, в случай че не са представени задоволителни писмени доказателства, следва да се установи връзка с държавата(ите) на разпространение, за да се провери дали в даден момент видът е бил изнасян законно. Ако опитите за връзка с органите на държавите на разпространение са неуспешни, управителните органи могат също така да решат да се свържат директно със заявителя.

⁽⁴⁾ Става въпрос за статуса на вида в Червения списък на IUCN, а не за допълненията към СИТЕС, в които е включен видът.

- **доказателствена тежест** — при вътрешна търговия в ЕС и при (ре)експорт управителните органи следва да изискват от заявителя да представи писмени доказателства за законно придобиване. В много случаи доказателството за законно придобиване ще бъде под формата на сертификат на ЕС (приложение А) или документ в съответствие с документа с насоки „Доказателство за законно придобиване за живи животни от видовете съгласно приложение В“⁽⁵⁾. При липса на такива документи могат да се вземат предвид други видове документи или доказателства:

В случаите, в които операторите вече не разполагат с документалните доказателства за законно придобиване и управителните органи не могат да се слобият с тях, законното придобиване може да бъде установено въз основа на други фактори. Това се отнася за дългогодишни развъдници, създадени или преди включването на вида в CITES, или преди няколко десетилетия (в зависимост от цикъла на възпроизводство на съответния вид).

В такива случаи управителният орган може да обмисли варианта за потвърждаване на законното придобиване на даден екземпляр, когато може да се докаже, че:

- в ЕС са били осъществени редица законни операции по внос преди придобиването на животните за разплод за съответния развъдник (т.е. видът е бил законно търгуван);
- развъждането на вида като цяло е възможно, като възможният брой на отгледаните животни съответства на твърденията на оператора, и също така е било възможно още при създаването на развъдника; и
- животновъдът е успешно отглеждал екземпляри след придобиването на животните за разплод или може да докаже, че в стопанството му са развъдени най-малко две (2) поколения.

Екземпляр от видовете, включени в приложение А или В, може законно да бъде въведен в ЕС въз основа на разрешително за внос, издадено от държавата членка на местоназначение. Впоследствие този екземпляр или неговото потомство може да бъде преместен(о) в друга държава членка.

За екземпляри от видовете, включени в **приложение А**, за тази вътрешна търговия трябва да бъде представен сертификат за търговия в рамките на ЕС.

За екземпляри от видовете, включени в **приложение В**, разрешителното за внос ще остане важна част от системата за надзор, заедно с други видове документи, като например фактура или доказателство за законно придобиване. Ако такъв екземпляр или неговото потомство се намира в друга държава членка и същата получи информация, поставяща под сериозно съмнение законния произход, държавите членки, участващи в сделката, следва да се консултират помежду си⁽⁶⁾.

При наличие на достоверни доказателства, че даден документ е бил издаден въз основа на невярното допускане, че условията за издаването му са изпълнени, управителният орган в издаващата държава членка настоятелно се приканва да обяви този документ за невалиден от формална гледна точка.

Ако въпросните държави членки не постигнат споразумение и остават съмнения относно валидността на документ, издаден от друга държава членка, държавата членка, до която е подадено заявление въз основа на поставения под въпрос документ, може да реши да не издава нов документ (сертификат за търговия в рамките на ЕС или сертификат за реекспорт).

Може също така да се вземе решение да се издаде сертификат на ЕС, който ограничава търговията и я разрешава само в рамките на ЕС. В съответния сертификат на ЕС могат да се заложат специфични ограничения, за да е ясно, че той не позволява (ре)експорт на екземпляра. Всички държави членки се насърчават да спазват условията, включени в сертификата на ЕС или в разрешително за внос, издадени от друга държава членка, и да включат същите ограничения във всеки нов документ, издаден въз основа на сертификата или разрешителното.

3.2. Придобиване на животните за разплод

Съгласно член 54 от Регламента за прилагането даден екземпляр може да се счита за „отгледан в плен“ само ако животните за разплод са придобити съгласно законовите разпоредби, приложими за тях към момента на придобиване, и по начин, който не застрашава оцеляването на вида в природата.

За наскоро придобити животни за разплод това може да бъде установено чрез документални доказателства под формата на разрешителни за внос, сертификати за търговия в рамките на ЕС или документацията съгласно документа с насоки „Доказателство за законно придобиване за живи животни от видовете съгласно приложение В“ (вж. по-горе, бележка под линия 5).

⁽⁵⁾ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019XC0321\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019XC0321(01))

⁽⁶⁾ Член 11, параграф 2, буква а) от основния регламент.

Ако животните за разплод са придобити преди видът да бъде включен в списъка по CITES или в регламентите на ЕС за търговия с видове от дивата флора и фауна и ако са представени достоверни доказателства в този смисъл, може да бъде разрешено развъждане с търговска цел (както за износ, така и за търговия в рамките на ЕС).

Ако животните за разплод са били внесени, следва да се обърне специално внимание на доказателствата, че екземплярите са внесени законно съгласно CITES и законодателството на ЕС, включително евентуални по-строги национални мерки, предприети от държавите членки.

Броят на поколенията, отгледани успешно в плен в рамките на ЕС, може да бъде част от доказателството за законно развъждане. Ако обаче броят на родоначалниците е голям, това може да е признак за потенциално отрицателно въздействие, което незаконното вземане от природата може да е оказало върху опазването на вида.

3.3. Кодове за произход:

В приложение 3 е представена схема за обобщаване на начина, по който различните кодове за произход трябва да се използват за животните, отглеждани в определен момент в плен, въз основа на разпоредбите на регламентите на ЕС за търговия с видове от дивата флора и фауна и като се вземат предвид резолюциите и определенията на Конференцията на страните по CITES при тълкуването на тези регламенти. Това може да помогне на органите да проверят дали в дадено заявление е използван правилният код, и по-специално дали кодът за произход С е приложен правилно.

Когато разглежда заявления за екземпляри, родени в плен, управителният орган се консултира с научния орган, за да прецени дали кодовете за произход са приложени правилно съгласно член 54, параграфи 3 и 4 от Регламента за прилагането.

По-специално, за да се приеме кодът за произход С, с който се обозначават развъдени в плен екземпляри, трябва да се отчете дали животните за разплод:

- а) се поддържат без редовно въвеждане на екземпляри от дивата природа; и
- б) се отглеждат по начин, който демонстрира, че могат да дадат потомство от второ поколение.

Тази оценка трябва да се извършва поотделно за всеки случай в зависимост от съответния вид и животновъд. Например кодът за произход С може да се даде по-лесно за вид, за който вече е известно, че е развъждан в плен в ЕС в продължение на много поколения, отколкото за вид, който все още не е дал потомство от второ поколение или и дал такова потомство много рядко. В този случай е по-вероятно да се прилага код за произход F.

Следващите два подраздела съдържат повече подробности относно двете условия, посочени по-горе.

3.3.1. Добавяне на екземпляри от дивата природа

Когато в съоръженията се отглеждат екземпляри при контролирани условия, органите на държавите членки трябва да преценят дали към животните за разплод редовно са добавяни екземпляри, взети в дивата природа.

Ако такива екземпляри се добавят само в изключителни случаи и в съответствие с изискванията на член 54, параграф 3 от Регламента за прилагането, за потомството от това съоръжение може да се приложи код за произход С (при условие че са изпълнени всички други изисквания на член 54).

Дали към животните за разплод е необходимо да се добавят диви екземпляри може да се определи научно чрез генетично профилиране. С каква честота добавянето може да се счита за „при изключителни случаи“, може да зависи от това колко време е едно поколение от съответния вид и във всеки случай е специфично за вида. В общ план — и пак в зависимост от това колко време е едно поколение — новодобавените диви екземпляри не следва да съставляват голяма част от животните за разплод, тъй като поддържането на животни за разплод, взети от дивата природа, не би било устойчиво.

Ако диви екземпляри от видовете, включени в приложение А, се внасят с цел развъждане, следва да се отчетат следните фактори:

- дали е необходим проект за развъждане в плен с цел опазване, като се вземат предвид подобни дейности на други места по света и усилията за *in situ* съхранение или липсата на такива;

- наличието на отгледани в плен екземпляри на други места по света, които биха могли да се използват вместо такива, взети от дивата природа;
- становищата на научните органи на държавите износители;
- становищата на съответния орган, поддържащ родословната книга на международно, национално или регионално равнище, или на координатора на програмата *ex-situ* на Европейската асоциация на зоопарковете и аквариумите (EAZA) (⁷), ако има такива;
- становищата на съответната специализирана група по оценяване на видовете към IUCN или на други експерти, ако има такива;
- представянето на аргументи за развъждане от гледна точка на набелязани цели, планиране и научни изследвания, като това трябва да стане преди вноса;
- резултатите от проекта за развъждане от гледна точка на сътрудничеството с други субекти в тази сфера, както и публикувани материали в областта на развъждането, отглеждането и биологията;
- резултатите на заявителя по отношение на развъждането в плен като цяло и в частност на въпросния вид, както и дългосрочната жизнеспособност на проекта;
- официална/институционална подкрепа за проекта;
- по възможност фотографски доказателства по отношение на развъдното съоръжение, които подкрепят основната информация в писмен вид; както и
- ползите за популациите *in situ*, произтичащи от вземането на екземпляри от дивата природа в държавата на разпространение.

Тези фактори не са представени в определен ред и степента, в която трябва да се вземат предвид, ще зависи от конкретния случай.

3.3.2. Създаване на потомство от второ поколение

За да се прецени дали животните за разплод „са отглеждани по начин, който демонстрира, че могат да дадат второ поколение на затворено“ (член 54, параграф 4 от Регламента за прилагането), е необходимо значително количество информация относно методите на отглеждане и конкретните обхванати видове.

При определени условия екземпляри от първо поколение също могат да бъдат търгувани под код за произход С, при условие че развъдникът се управлява по начин, който позволява създаването на потомство от второ поколение. Всеки такъв случай следва да се оценява самостоятелно, като се отчитат редица фактори, като например:

- условията, при които се отглеждат животните;
- изискванията по отношение на храненето;
- подходящите условия за развъждане;
- сложността на цикъла на развъждане;
- броя на животните за разплод;
- достъпа до екземпляри от първо поколение, които не са роднини;
- генетичното управление (актуализиране на родословната книга, като се отчитат и подвидовете);
- доказан предходен успех в развъждането от страна на конкретния животновъд или на развъдната общност като цяло;
- достоверността на предполагаемия брой екземпляри, за които се съобщава, че са създадени на годишна база;
- съотношението между половете;
- възрастта при полово зрялост и процент на оцеляване;
- дали съответният вид рядко се отглежда в плен.

(⁷) Вж. <https://www.eaza.net/assets/Uploads/CCC/August-2020.pdf>

Поради това оценката спрямо член 54, параграф 4 от Регламента за прилагането трябва да включва подробности относно начина на управление на настоящата група за развъждане и относно потенциала за развъждане на вида до второ поколение (F2) и след това.

Възможно е животновъдът да не е доказал, че преди това е развъждал въпросния вид до второ поколение, но да е осигурил всички условия, които ще му позволят да направи това.

За много редки или трудни за развъждане видове това може да бъде доказано например чрез членуването на животновъда в координирана програма за развъждане, като например програмата *ex-situ* на EAZA (EEP, известна преди като Европейската програма за застрашени видове), в рамките на която екземплярът вече успешно е отгледан в плен.

Успехът на програмата за развъждане като цяло следва да се вземе предвид заедно със степента, до която конкретният животновъд е създал сходни условия за развъждане, като е отчетел знанията и съдействието на други животновъди.

Оценката за конкретен вид или животновъд също така може да се променя с течение на времето в зависимост от практиките за управление на животните за разплод.

3.4. Кодове за цел

Целите, за които може да бъде разрешено въвеждането на екземпляри, зависят от произхода на вида (дали е отгледан в плен или е уловен в дивата природа) и от природозащитния статус на вида (приложение А или приложение В).

Във всички разрешителни за внос са посочени кодове за цел, с които се обозначава причината, поради която се извършва вносът. Когато животните за разплод се състоят от екземпляри от видове, включени в приложение А, или от екземпляри от видове, включени в приложение В, които са редки, много рядко се отглеждат в плен или са обхванати от нулева квота за търговия с диви екземпляри и които са внесени по причини, различни от търговски цели, трябва да се прояви повече предпазливост, когато се преценява дали да се разреши предлагането на пазара на потомството на тези екземпляри.

Въз основа на съответния код за цел се прилагат ограничения по отношение на това какво може да се направи с въпросния екземпляр и с неговото потомство. В настоящия раздел се предоставят насоки за това как да се тълкуват различните кодове за цел, прилагани за екземпляри, които са били внесени и понастоящем се използват като животни за разплод:

— **код за цел S** (научна) **или M** (медицинска, включително биомедицински изследвания):

екземплярите са предназначени за развитието на науката или за основни биомедицински цели, за които това се оказва единственият подходящ вид;

— **код за цел B** (развъждане в плен):

екземплярите са предназначени за програми за развъждане с нестопанска цел, които ще генерират ползи за опазването на въпросните видове. Код за цел B не следва да се приема за екземпляри, чието потомство е предназначено за търговия, а вместо това следва да бъде запазен за развъждане с цел опазване.

Нетърговският характер на дадена сделка може да бъде проверен въз основа на следната информация, като се има предвид, че отделните проекти се различават помежду си и е необходима известна гъвкавост:

- ясно определяне на ползите за опазването по отношение на дивата популация на вида (например подкрепа за дивата популация; повторно въвеждане в дивата природа и др.);
- ясен план и график за проекта (например кой въвежда повторно екземпляра в природата, в кой момент; какво се случва с излишните екземпляри, ако не се планира незабавно повторно въвеждане (в случай че проектът е по-успешен от очакваното) и др.);
- наличие и управление на родословна книга с цел поддържане на генетична изменчивост;
- ветеринарна подкрепа за проекта, за да се предотврати разпространението на болести по дивите популации;
- подкрепа за проекта в държавата на произход или повторно въвеждане;

- екземплярът и неговото потомство не се използват за търговски цели.
- **код за цел Z** (за зоологически градини):
екземплярите са предназначени за зоологически градини и могат да бъдат придвижвани само между такива;
- **код за цел E** (образователна):
за образователни цели, насочени към опазване на вида. Тази полза за опазването следва да се документира посредством образователна концепция;
- **код за цел P** (лична):
екземплярите са предназначени за лична употреба, например като домашни любимци на частни лица.

Ако сделката не попада недвусмислено в някой от горепосочените кодове за нетърговска цел, трябва да се използва **код за цел T**, като въпросният екземпляр трябва да отговаря на всички критерии, за да се разреши търгуване на пазара.

След извършване на необходимите консултации управителният орган може да ограничи и използването с търговска цел на екземпляра или на неговото потомство само до вътрешния пазар на ЕС. Това би могло да се гарантира чрез въвеждането на условия в разрешителното за внос и впоследствие в сертификата на ЕС.

Когато даден екземпляр вече не може да бъде използван за целта, за която е внесен, и е налице искане за използването му за търговски цели, след консултация с научния орган управителният орган следва да прецени дали е било възможно екземплярът да бъде внесен за търговски цели.

Например животно, внесено за научноизследователски проект или програма за развъждане, може да се използва като животно за разплод или самото то да бъде обект на търговия, при условие че е ясно, че целта на първоначалния внос е била действителна и не е била използвана като прикритие за внос на животни с търговска цел. За тази оценка може да е необходима консултация с държавата на износа.

Когато е ясно, че вносет на екземпляра за търговски цели не е бил разрешен, по принцип не следва да се разрешава търговията с този екземпляр или развъждането с цел продажба на потомството. Освен това не следва да се разрешава използването на каквито и да било производни продукти с търговска цел.

3.5. Въпроси във връзка с номенклатурата

Следва да се обърне специално внимание на наскоро откритите видове, на видовете, по отношение на които неотдавна са направени таксономични промени, както и на видовете, при които приетото номенклатурно означение по CITES не съответства на общоприетата по-скорошна научна литература.

Това може значително да усложни системата за надзор, като в тези случаи се препоръчва консултация между управителния и научния орган при проверката на законния произход.

4. Въвеждане в ЕС

Екземпляр от даден животински вид може да се счита за отгледан в плен само ако компетентният управителен орган се е уверил след консултация с компетентен научен орган на съответната държава членка, че са изпълнени критериите по член 54 от Регламента за прилагането. Условието за внос, посочени в член 4 от основния регламент, се прилагат и за отгледани в плен екземпляри по смисъла на член 7, параграф 1 от същия регламент. Поради това научните органи следва да участват в оценката на заявленията за внос на отгледани в плен екземпляри. По-специално те трябва да гарантират, че всички екземпляри с произход от дивата природа, използвани за отглеждане в плен (родителски животни за размножаване и евентуално екземпляри, добавени по изключение към животните за разплод), отговарят на изискванията на член 4, параграф 2, буква а) и член 4, параграф 1, буква д) във връзка с член 4, параграф 2, буква в).

Това означава най-вече, че след консултация с научния орган управителният орган преценява, че въвеждането в ЕС не оказва вредно въздействие върху природозащитния статус на вида, че екземплярът е придобит законно и че няма други фактори, които да попречат на издаването на разрешително за внос.

Научните органи трябва също така да гарантират, че методът на отглеждане на внесените екземпляри не оказва вредно въздействие върху природозащитния статус на вида или върху размера на територията, заета от съответната дива популация на вида.

Нереалистичните ⁽⁸⁾ твърдения за отглеждане в плен могат да доведат до отказ да се издаде разрешително за внос съгласно член 4, параграф 1, буква д) от основния регламент и член 7, параграф 6 от Регламента за прилагането. Ако са налице несъответствия в данните относно предполагаемото отглеждане в плен, следва да се извърши допълнителен анализ на заявлението и да се осъществи връзка с държавата износител, след което трябва да се вземе окончателно решение за всеки отделен случай.

По принцип не следва да се разрешава внос на отгледани в плен екземпляри от държави извън обсега на разпространение, когато от държавата на разпространение никога не са били изнасяни екземпляри от този вид с валидно разрешително или сертификат по CITES. Трябва обаче да се има предвид, че екземплярите може да са били транспортирани до държавата извън обсега на разпространение преди включването на вида в CITES.

4.1. Роля на управителния орган при оценката на разрешителните за внос на развъдени в плен екземпляри

Управителният орган проверява дали екземплярът е придобит в съответствие със законодателството за защита на съответните видове. След консултация с компетентния научен орган на държавата членка и след като вземе предвид становището на Групата за научен преглед, управителният орган проверява дали подлежащите на внос екземпляри могат да се считат за отгледани в плен в съответствие с член 54 от Регламента за прилагането.

Управителният орган обръща специално внимание на заявленията за внос, при които са установени повишени рискове в съответствие с *приложение 1* към документа с насоки. Изброените в приложението фактори са примерни и не заместват извършването на достатъчно подробна оценка на всеки отделен случай. Оценката може да покаже, че твърдението за отглеждане в плен е валидно и надеждно въпреки наличието на един или повече рискове.

За да се установи дали екземплярите отговарят на критериите по член 54, параграфи 1—4 от Регламента за прилагането, може да е необходимо да се получи информация от съответната държава извън ЕС в съответствие с член 7, параграф 6 от Регламента за прилагането.

Държавите членки не следва да издават разрешителни за внос в случаите, в които са отправили искане, но въпреки това не са получили задоволителна информация от износителя или от държавата на износа или реекспорт, доказваща, че подлежащите на внос в ЕС екземпляри отговарят на условията за отглеждане в плен.

4.2. Роля на научния орган при оценката на разрешителните за внос на отгледани в плен екземпляри

Научният орган на държавата членка на вноса предоставя становище дали са изпълнени критериите по член 54 от Регламента за прилагането и условията за внос, посочени в член 4, параграфи 1 и 2 от основния регламент.

Това становище се основава на научна оценка на наличната информация, като се вземат предвид всички рискове, установени в съответствие с *приложение 1* към настоящия документ с насоки.

Ако възникнат съмнения дали екземплярите, предмет на търговия, наистина са отгледани в плен, научният орган (или управителният орган след консултация с научния орган) в държавата членка на вноса се консултира с научния орган (и евентуално с управителния орган) в държавата на износа/произход. Целта е да се получи информация, която потвърждава, че подлежащите на внос екземпляри отговарят на критериите за отгледани в плен екземпляри.

Ако управителният или научният орган в държавата на износа/произход не разполага с необходимата информация, научният орган в държавата членка на вноса може да се консултира пряко със заявителя. За тази цел органът се приканва да използва контролния списък с въпроси, съдържащ се в *приложение 2*. Контролният списък е примерен и следва да бъде адаптиран за всеки отделен случай, като е възможно не всеки въпрос да е приложен във всички случаи.

⁽⁸⁾ Например декларации за развъждане на потомство в мащаб или със скорост, за които се счита, че е малко вероятно да бъдат осъществими с оглед на биологията на размножаването на вида.

Научният орган следва да предоставя индивидуално становище за всеки отделен случай, като то може да бъде формулирано за конкретен екземпляр, за конкретно развъдно съоръжение, за вид (например дали развъждането на даден вид е лесно или трудно) или за вноса от конкретна държава.

Научният орган в държавата членка на вноса информира управителния орган за своите констатации. Научните органи се приканват да споделят своите оценки с органите по CITES на други държави — членки на ЕС, чрез базата данни за размножаване на животни в плен ⁽⁹⁾.

Когато съществуват опасения, свързани с отглеждането на вида в плен (отрицателни становища или съмнения, които не се разсейват), научният орган в държавата членка следва да отнесе въпроса до вниманието на Групата за научен преглед (ГНП), за да може тя да разгледа въпроса и да предприеме подходящи действия. В тези случаи Европейската комисия може да се консултира с управителния или научния орган в държавата на износа или в държавите на разпространение.

Заклучението от разглеждането от страна на ГНП се оповестява по целесъобразност на уебсайта *Species+* ⁽¹⁰⁾ или в базата данни за размножаване на животни в плен и служи като референтен документ за научните и управителните органи.

5. Вътрешна търговия в ЕС

5.1. Роля на управителния и на научния орган при оценката на заявленията за вътрешна търговия в ЕС с отгледани в плен екземпляри от видовете от приложение А

Преди да издаде сертификат, с който се разрешават търговски дейности по отношение на екземпляри, за които се твърди, че са родени и отгледани в плен, съответният управителен орган следва да се увери след консултация с компетентния научен орган, че са изпълнени критериите по член 54 от Регламента за прилагането.

Такава консултация може да се извършва във всеки отделен случай, в който се подава заявление, или за конкретни видове. В случай на повтарящи се заявления за определен вид и когато родителските животни за размножаване вече са обхванати от валидни сертификати за търговия в рамките на ЕС с код за произход С, може да не е необходимо да се провежда консултация с научния орган.

Управителният или научният орган следва да изисква най-малкото следните елементи всеки път, когато известен животновъд отправя искане за сертификат за търговия в рамките на ЕС (вж. по-долу за допълнителни аспекти, приложими за нови животновъди):

1. име и адрес на животновъда;
2. разрешителни или сертификати за търговия в рамките на ЕС за родителските животни за размножаване (които могат да се състоят от две или — в случай на групово отглеждане — повече животни. В този случай следва да се посочи най-малката група потенциални родители заедно със съответните доказателства за законно придобиване, възраст и пол);
3. брой на екземплярите, които се раждат в един цикъл на възпроизводство;
4. идентификация на всеки роден екземпляр;
5. (приблизителна) дата на раждане;
6. пол на родените екземпляри (ако има такава информация);
7. описание на методите за развъждане — когато броят на родените екземпляри изглежда твърде висок в сравнение със стойностите, които могат да бъдат намерени в литературата, или за видове, които много рядко се отглеждат в плен. Необходимо е да се вземат предвид научните постижения в подкрепа на възпроизводството, например инвитро оплождане, тъй като те могат да доведат до по-висок процент на възпроизводство, отколкото би могло да се очаква при естествени условия. Освен това в плен често може да се получи повече от едно котило/люпило, докато в дивата природа е възможно това да се случва рядко.

При оценката на заявление за издаване на сертификат за отгледан в плен екземпляр управителният орган следва да отчете следните показатели за наличие на по-голям или по-малък риск:

— За животновъда известно ли е, че отглежда законно този вид?

— Достигнали ли са родителските животни полова зрялост (тук отново следва да се отчетат възможните разлики между животните, отглеждани в плен, прямо информацията за екземплярите в дивата природа) и продължават ли да са в състояние да се възпроизвеждат?

⁽⁹⁾ <http://captivebreeding.unep-wcmc.org>

⁽¹⁰⁾ <https://speciesplus.net/species>

- Реалистичен ли е предполагаемият брой на родените екземпляри?
- Реалистичен ли е предполагаемият брой на котилата/люпилата?
- Създавали ли са тези родителски животни за разплод потомство в миналото?
- В плен ли са родени родителските животни за разплод? Ако отговорът е „не“, създавано ли е поколение F2 при сходни обстоятелства?
- Отнася ли се заявлението до ендемичен за ЕС вид, до местен за ЕС вид или до вид, за който е известно, че се взема незаконно от дивата природа?

В случай на нов животновъд или неясноти по отношение на която и да е част от горепосочената информация управителният орган може в допълнение към въпроси 1—7 по-горе да поиска допълнителна информация. По целесъобразност тя би могла да включва:

- брой и произход (диви или отгледани в плен) на родоначалниците, използвани за разплод;
- брой на настоящите животни за разплод, т.е. общият брой на екземплярите, включително съотношението между мъжки и женски животни;
- данни за родителите на екземплярите, включително дата на раждане/излюпване (номер на пръстена/микрочип и снимки за видовете, при които отделните екземпляри могат надеждно да бъдат разпознати въз основа на специфична окраска на тялото, ако има такава);
- годината на първото успешно размножаване;
- дали животновъдът е отгледал второ поколение (F2);
- дали животните за разплод са били допълвани с екземпляри, взети от дивата природа, и ако това е така, подробности за броя на животните, датата на добавяне и техния произход;
- пълни подробности за годишното производство.

Управителният орган следва също така да се консултира с компетентния научен орган в случай на:

- заявления за вид, за който е известно, че трудно се отглежда и/или развъжда в плен;
- заявления за екземпляри, чиято декларирана възраст прави малко вероятни твърденията за отглеждане в плен поради високите разходи, свързани с отглеждането на този вид в плен през дадения период;
- заявления за видове, които късно достигат полова зрялост и имат нисък потенциал за възпроизводство;
- съмнения дали броят на родените екземпляри и на котилата/люпилата е реалистичен, както и съмнения относно репродуктивната възраст или други аспекти на развъждането в плен.

Управителните органи могат да обмислят възможността за физическа инспекция от страна на съответните органи и/или да поискат ДНК анализ, за да проверят дали декларираното потомство действително е родено и отгледано в плен от предполагаемите родители/родителски животни за разплод.

Като цяло физическата инспекция е обоснована, когато са налице съмнения и когато не е възможен генетичен анализ. Вземането на проба за генетичен анализ може да се извърши от заявителя (за предпочитане с наблюдаващ представител на съответните органи) или от определено длъжностно лице в зависимост от анализа на риска, извършен от управителния орган след консултация с научния орган.

Консултациите между управителните органи са обосновани, когато съществуват опасения относно валидността на сертификатите, издадени от друга държава членка за екземпляри, за които са представени съмнителни твърдения за отглеждане в плен.

Горепосочените мерки не е необходимо да се предприемат за екземпляри от **видовете, включени в приложение X към Регламент № 865/2006**.

Счита се, че тези екземпляри отговарят на условията на член 54 (екземпляри, родени и отгледани в плен, код за произход C), освен ако са налице сериозни улики за противното.

Не е необходимо екземплярите да бъдат обхванати от сертификат за търговия в рамките на ЕС или друг вид документация или да са маркирани.

5.2. *Роля на управителния и на научния орган при вътрешната търговия в ЕС с развъдени в плен екземпляри от видовете от приложение В*

Търговията с екземпляри от видовете, включени в приложение В, е разрешена, при условие че може да се докаже, че екземплярите са придобити в съответствие с действащото законодателство за опазване на фауната и флората.

За да се помогне на държавите членки да спазват това правило, което се прилага и за търговията с отгледани в плен екземпляри, беше разработен документ с насоки⁽¹¹⁾, в който подробно са описани изискванията за документални доказателства за вътрешната търговия в ЕС с животни от приложение В.

При контрола на търговията с отгледани в плен екземпляри от видовете, включени в приложение В, следва да се направи същата оценка като описаната по-горе за видовете от приложение А. При съмнение управителният орган следва да се консултира с научния орган и да обмисли дали да се извърши физическа инспекция и/или да се вземе проба за генетичен анализ, както е описано по-горе.

Препоръчва се да се проведат консултации между управителните органи при наличие на опасения относно екземпляри, за които се твърди, че са отгледани в плен в друга държава членка, особено когато съществува висок риск (например няма доказателства за законен внос в държавите от ЕС, трудно се отглежда второ поколение от съответния вид и др.).

6. *Износ и реекспорт от ЕС*

Екземпляр от даден животински вид следва да се счита за отгледан в плен само когато компетентният управителен орган се увери след консултация с научния орган на съответната държава членка, че са изпълнени критериите по член 54 от Регламента за прилагането.

Следва да се отбележи, че има разлика между i) реекспорта на отгледани в плен екземпляри, които преди това са били внесени в ЕС, и ii) износа на екземпляри, отгледани в плен в ЕС.

6.1. *Реекспорт на развъдени в плен екземпляри*

При реекспорта на отгледани в плен екземпляри от държава — членка на ЕС, различна от държавата, разрешила вноса на екземплярите в ЕС, двете държави членки трябва да обменят информация (вж. член 5, параграф 5 от основния регламент).

Когато екземплярите са маркирани и могат ясно да бъдат отнесени към даден документ, може да не е необходима специална консултация с научния орган. Документът с насоки относно доказателството за законно придобиване за живи животни от видовете съгласно приложение В (вж. бележка под линия 11) представлява изходната база, като контролният списък в приложението към него следва да се счита за минималното ниво на документация или информация, която трябва да бъде предоставена.

6.2. *Износ на развъдени в плен екземпляри*

6.2.1. *Роля на управителния орган при оценката на разрешителните за износ на отгледани в плен екземпляри*

След консултация с компетентния научен орган на държавата членка управителният орган проверява дали екземплярите отговарят на критериите за екземпляри, считани за отгледани в плен, в съответствие с член 54 от Регламента за прилагането и член 7, параграф 1 от основния регламент.

Управителният орган оценява предоставената в заявлението информация, за да гарантира, че екземплярът е придобит в съответствие със законовите и подзаконовите разпоредби на ЕС (констатация за законно придобиване). Ако заявлението се отнася до екземпляри, за които вече е бил издаден сертификат, управителният орган следва да извърши допълнителна проверка въз основа на оценка на риска и, когато е уместно, да се консултира с научния орган или с други държави членки в случай на съмнение.

Управителните органи следва да обърнат специално внимание на заявленията за износ, при които са установени повишени рискове в съответствие с приложение 1 към настоящия документ. Изброените в приложението фактори са примерни и не заместват извършването на подходяща оценка на всеки отделен случай. Оценката може да покаже, че твърдението за отглеждане в плен е валидно и надеждно въпреки наличието на един или повече рискове.

⁽¹¹⁾ Доказателство за законно придобиване за живи животни от видовете съгласно приложение В и необходимите документални доказателства (ОВ С 107, 21.3.2019 г., стр. 2).

За износ на живи екземпляри от отглежданите в плен видове животни, включени в приложение В, държавите членки следва да направят справка с документа с насоки относно доказателството за законно придобиване за живи животни от видовете съгласно приложение В (вж. бележка под линия 1 1), както и с необходимите документални доказателства.

Управителните органи могат да решат да проверят дали придобиването е законно, като използват подход за оценка на риска въз основа на следните фактори, когато те са от значение за конкретно заявление за износ:

- i) приложението, в което е включен видът;
- ii) произхода на екземпляра;
- iii) наличие на вида в контролирана среда в държавата членка, която разглежда заявлението;
- iv) документирана незаконна търговия;
- v) цел на продажбата (търговска или нетърговска);
- vi) предишни заявления от същия заявител, включително евентуални случаи на неспазване на изискванията;
- vii) парична стойност на екземплярите; и
- viii) наличие на видове, които си приличат.

Ако след разглеждане и съпоставяне на горепосочените фактори управителният орган стигне до заключението, че съществува висок риск подлежащият на износ екземпляр да не е бил законно придобит, той може да реши да изиска допълнителна информация и да предприеме допълнителна проверка по системата за надзор. Когато управителният орган заключи, че рискът от незаконно придобиване е нисък, той може да избере да предприеме не толкова стриктна проверка.

Съгласно член 65, параграф 4 от Регламента за прилагането управителният орган трябва да провери дали екземплярите от видовете, включени в приложение А, са маркирани в съответствие с член 66 от посочения регламент.

Препоръчително е за всеки износ (или реекспорт) на екземпляри от видовете, включени в приложение А или В, при който екземплярите са маркирани, идентификационните номера да се посочат в клетка за описание 8 от разрешителното за износ (или сертификата за реекспорт), за да се опишат възможно най-точно екземплярите.

Екземплярите от видовете, изброени в приложение X към Регламент № 865/2006, не е необходимо да бъдат маркирани за износ, като може да се счита, че условията за издаване на разрешително за износ са изпълнени.

6.2.2. Роля на научния орган при оценката на разрешителните за износ на развъдени в плен екземпляри

Когато управителният орган се консултира с научния орган, последният предоставя становище дали обхванатите от разрешително или сертификат екземпляри отговарят на критериите за отгледани в плен екземпляри (в съответствие с член 54 от Регламента за прилагането и член 5, параграф 2, буква г) от основния регламент) (посочена в член 5, параграф 4) от основния регламент), за да се прецени дали износът би навредил на опазването на вида.

Научният орган следва да предоставя индивидуално становище за всеки отделен случай, като то може да бъде формулирано за всеки отделен екземпляр, за конкретно развъдно съоръжение или за вид (например дали развъждането на даден вид е лесно или трудно).

Когато са налице съмнения дали екземпляри, отгледани в друга държава — членка на ЕС, действително са били отгледани в плен, управителният или научният орган в държавата членка на износ отправя искане до управителния или научния орган на другата държава членка да потвърди дали екземплярите отговарят на критериите за отгледани в плен екземпляри.

Управителните и научните органи се приканват да споделят своите оценки с органите по CITES на други държави — членки на ЕС, чрез базата данни за размножаване на животни в плен ⁽¹²⁾, когато е целесъобразно.

Освен това, ако продължават да съществуват опасения, свързани с отглеждането в плен, научните органи в държавите членки се насърчават да отнесат въпроса до Групата за научен преглед (ГНП) или — чрез управителния орган — до експертната група на управителните органи по CITES.

⁽¹²⁾ <http://captivebreeding.unep-wcmc.org>

7. Конфискувани животни

Настоящият раздел съдържа насоки как да се процедира с конфискувани екземпляри и дали такива екземпляри могат да бъдат използвани в съоръжение за развъждане в плен.

След консултации с научния орган и по целесъобразност с други съответни органи управителният орган следва да прецени как е най-подходящо да се процедира по отношение на конфискуваните екземпляри и дали те следва да останат в плен, да бъдат върнати в държавата на произход с цел евентуално връщане в дивата природа ⁽¹³⁾ или да бъдат подложени на евтаназия.

Насоки по този въпрос могат да бъдат намерени в Резолюция 17.08 на Конференцията на страните по СИТЕС относно разпореждането с незаконно търгувани и конфискувани екземпляри от видове, включени в СИТЕС ⁽¹⁴⁾, и по-специално в анализа на схемата за вземане на решение в приложение 1 към Резолюцията.

Необходимо е да се вземе предвид първоначалната причина за конфискацията, тъй като понякога екземплярите се конфискуват не поради проблеми, свързани със законността им, а поради други нарушения (например свързани с условията на транспортиране). Управителните органи следва също така да са наясно с новите практики за контрабанда, при които трафикантите разчитат на конфискуването и последващото легализиране на екземпляри чрез център за спасяване на животни. Управителните органи следва да вземат всички предпазни мерки, за да не се позволи конфискуваните екземпляри да попаднат обратно в ръцете на лицата, участвали в нарушението.

Конфискуваните екземпляри биха могли да бъдат добавени към животни от видове, от които в ЕС вече има животни за разплод, или да бъдат използвани като нови животни за разплод. Ако например става въпрос за вид, за който съществува например програма *ex-situ* на ЕАЗА (EEP) или европейска родословна книга (ESB), за предпочитане е екземплярът да бъде поставен под грижи в рамките на такава координирана програма за развъждане. Това несъмнено се прилага за видове, които преди това не са били внасяни с валидни разрешителни или сертификати по СИТЕС.

Държавите членки могат да си сътрудничат с други страни по СИТЕС за правилното разпореждане с конфискувани животни, като разрешават вноса, износа или реекспорта на такива екземпляри. В случай на внос продължава да се изисква констатация за липса на вреда за вида. Не се разрешава обаче продажбата с търговска цел на конфискувани екземпляри от видовете, включени в приложение А.

Трябва да се прави разграничение между екземпляри от видовете, включени в приложение А, и включените в приложения В, С или Д. Необходимо е да се обърне по-специално внимание на редките видове или на видовете, които (почти) никога не са били развъждани в ЕС.

Член 8, параграф 6 от основния регламент позволява на компетентните органи на държавите членки да продават конфискувани екземпляри от видовете, включени в приложения В—Д, при условие че те не се връщат директно на лицето или органа, от което/който са конфискувани или което/който е участвал в нарушението. Тези екземпляри впоследствие може да се използват за всички цели, както ако са били законно придобити.

Конфискуваните екземпляри от видовете, включени в приложение А, не могат да бъдат продавани. Екземплярите от видовете, включени в приложение А, следва да се считат за законно придобити, след като са били конфискувани и предадени на попечителя, който ги отглежда за негърговски цели. Следва да се опише подробно как екземплярите и евентуалното им потомство могат да бъдат използвани.

Необходимо е по-внимателно обмисляне, за да се прецени дали конфискуваните екземпляри от видовете от приложение А могат да се добавят към животни за разплод. Когато се оценява дали конфискуван екземпляр от вид от приложение А може да бъде поверен на съоръжение за развъждане в плен, следва да се отчетат следните аспекти (след консултация със съответния научен орган):

- Свързано ли е съоръжението за развъждане в плен с официална програма за развъждане в плен с цел опазване на вида? Или представлява по-скоро търговско съоръжение, което продава по-голямата част от отгледаното потомство?
- Известно ли е, че видът се отглежда в плен и създава потомство F2?
- Известен ли е произходът на екземпляра?

Предоставянето на пълна собственост върху конфискуван екземпляр на търговско съоръжение за развъждане в плен би било несъвместимо с регламентите на ЕС за търговия с видове от дивата флора и фауна. Екземплярите от видовете, включени в приложение А, биха могли да се „осиновяват“, при условие че i) в рамките на съоръжението са налични необходимите знания и инфраструктура и ii) животните не се използват за продажба или развъждане с търговска цел.

⁽¹³⁾ В много случаи връщането в дивата природа не е възможно.

⁽¹⁴⁾ <https://cites.org/sites/default/files/document/E-Res-17-08.pdf>

Когато конфискуван екземпляр трябва да бъде преместен в друга държава членка, отговорният управителен орган следва, преди да издаде сертификат за разрешаване на въпросното прехвърляне, да се свърже с научния орган в получаващата държава членка (съгласно член 9 от основния регламент) и (в идеалния случай) да информира управителния орган в получаващата държава членка. В сертификата следва да бъдат посочени всички ограничения по отношение на използването на екземпляра, договорени от двете държави членки.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

Аспекти, които трябва да бъдат отчетени при оценката на рисковете във връзка с търговията на развъдени в плен екземпляри:

- а) внезапно увеличаване на броя на екземплярите, декларирани като развъдени в плен, особено когато то възниква веднага след въвеждането на ограничение на търговията, приложимо за уловените в дивата природа или отгледаните в контролирана среда екземпляри;
- б) голям обем на търговията с екземпляри, декларирани като развъдени в плен, въпреки че е известно, че съответните видове трудно се отглеждат и/или развъждат в плен;
- в) търговия с развъдени в плен екземпляри от видове, за които е известно, че трудно се отглежда второ поколение;
- г) търговия с развъдени в плен екземпляри от държави извън обсега на разпространение, когато няма документални доказателства — било чрез проверка на търговските регистри или чрез потвърждение от съответните държави на разпространение — които да показват, че използваните животни за разплод са били законно придобити;
- д) търговия с екземпляри, декларирани като развъдени в плен, с произход от едва наскоро създадени съоръжения за развъждане, в които се отглеждат видове, които бавно достигат половата зрялост и имат ниска способност за възпроизводство;
- е) екземпляри, чиято декларирана възраст прави малко вероятни твърденията за развъждане в плен поради високите разходи, свързани с отглеждането на този вид в плен през дадения период;
- ж) екземпляри, декларирани като развъдени в плен от съоръжения, чиито годишни нива на производство надхвърлят очакваното въз основа на броя на родителските животни за размножаване и способността за възпроизводство на съответния вид;
- з) екземпляри, чийто размер и състояние не съответстват i) на предоставените данни за развъждането или ii) на отглеждането в контролирана среда, например голямо паразитно натоварване, увреждане от хищници, големи различия в размера на екземплярите, за които се твърди, че са от едно и също котило/люпило или с една и съща дата на раждане;
- и) съмнения относно законния произход на родоначалниците, особено в държави извън естествения им район на разпространение, които е възможно да са били придобити преди държавата да стане страна по CITES;
- й) всички съответни резултати от прегледа на търговията с екземпляри от животни, докладвани като произведени в плен, в рамките на CITES (Резолюция 17.7 на Конференцията на страните по CITES (Rev. CoP18));
- к) отрицателно становище на ГНП за вноса на даден вид (код за произход С, F или R) от дадена държава (видно на уебсайта Species+) или информация, показваща повишен риск, която е налична чрез базата данни за размножаване на животни в плен.

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

Информация, поискана от държавата на износа

Контролен списък с въпроси, които да се отправят до държавата на износа по време на консултациите във връзка с твърдения за развъждане в плен. Контролният списък следва да бъде адаптиран за всеки отделен случай и е възможно не всеки въпрос да е приложим във всички случаи:

- 1) наименование/име, адрес (уебсайт) и година на създаване на съоръжението за развъждане в плен/започване на дейност на животновъда;
 - 2) дата на първото развъждане в плен и първото създаване на екземпляри F2;
 - 3) настоящи животни (за разплод) (възрастни мъжки животни, възрастни женски животни и млади екземпляри (без посочване на пол), по месец и година на раждане);
 - 4) доказателство за законно придобиване на всички екземпляри с външен произход, които са родители на настоящите животни (за разплод) или представляват част от тях;
 - 5) пояснение дали към животните за разплод редовно се добавят диви екземпляри (какъв брой и колко често);
 - 6) описание на условията на отглеждане, методите на развъждане и отглеждане и управлението на животните (размер на котилата/люпилата, номера в родословната книга, индивидуално разпознаване, разделяне на младите и възрастните екземпляри, в зависимост от съответните таксони например и условията и продължителността на инкубацията, размера на новоизлюпените екземпляри, храната, условията на отглеждане);
 - 7) подробна информация за младите екземпляри, родени/излюпени през предходните пет години, и годишен капацитет за развъждане;
 - 8) подробна информация за екземплярите, търгувани през предходните пет години, по година на раждане;
 - 9) снимки, показващи различни аспекти на животните, съоръжението и възпроизводството;
 - 10) подробна информация за смъртността;
 - 11) подробна информация за всички скорешни инспекции от органите по CITES (включително датата и резултатите).
-

ПРИЛОЖЕНИЕ 3

Схема за оценка на кодовете за произход

